

מ"ת 56209/03/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד גאדאללה, מוחמד אלמשאח

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 56209-03-19 מדינת ישראל נ' גאדאללה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 118340/2019

בפני כבוד השופטת שירלי רנר
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. מוחמד גאדאללה (עציר)
2. מוחמד אלמשאח (עציר)

החלטה

1. בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

כתב האישום מייחס למשיב עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, החזקת מכשירי פריצה, גניבת רכב ושהייה בלתי חוקית.

על פי כתב האישום עובר ליום 17.3.19 המשיב ביחד עם הנאשם הנוסף ואדם נוסף בשם שאדי עלאן קשרו קשר לגנוב אופנוע מראשון לציון.

במסגרת הקשר ולשם קידומו ביום 15.3.19 אסף שאדי את הנאשמים באמצעות רכבו מסוג פורד קונקט אשר נעשו ניסיונות למחוק את מספר השילדה שלו במטרה להסוות את זהות הרכב. הנאשמים ושאדי נסעו ברכב לראשון לציון, שם תרו אחר אופנוע לשם גניבתו. השלושה עמדו בקשר טלפוני ביניהם לשם נקיטת אמצעי זהירות ומניעת גלוי מעשיהם על ידי עוברי אורח. סמוך לשעה 00:09 בתאריך 16.3.19 סבר שאדי כי כח אבטחה מבצע סריקות אחר הנאשמים והזהירם כי עליהם להסתתר. בשל כך עזבו הנאשמים את המקום מבלי שגנבו אופנוע.

2. בהמשך אותו היום לקראת השעה 22:15 נפגשו הנאשמים שוב עם שאדי בסמוך לכביש בגין בירושלים. המשיב ושאדי הרכיבו על הרכב לוחיות זיהוי אשר שייכות לרכב אחר אף זאת במטרה להסוות את זהות הרכב בו נסעו. בתוך הרכב החזיקו הנאשמים בכלי פריצה שכללו מספרי ברזל גדולים ולום. הנאשמים נסעו ברכב לראשון לציון בעוד שאדי נוסע בסמוך אליהם ברכב אחר.

בסמוך לשעה 00:00 הגיעו הנאשמים לרחוב בראשון לציון שם מתגורר בעל אופנוע מסוג יאמה 700 סמ"ק, אשר האופנוע חנה בסמוך לביתו. הנאשמים הרימו את האופנוע והכניסו אותו לתוך הרכב, עזבו את המקום עם הרכב והחלו ליסוע לכיוון ירושלים כאשר הנאשם האחר נוהג ברכב ואילו המשיב יושב לידו ומכוון אותו בדרך.

3. סמוך לשעה 00:30 הגיעו הנאשמים סמוך למחלף חמד בנסיעה לכיוון ירושלים. בעקבות דווח על גניבת אופנוע ועל

חשד כי נמצא ברכב בו נסעו הנאשמים החלה ניידת משטרתית ליסוע בעקבותיהם ואילו ניידת אחרת חסמה את הניתיב. הנאשמים הגיעו במהירות גבוהה לאזור החסימה ומשהבחינו בה הסיטו את הרכב בחדות ימינה תוך שעברו נתיבים ועקפו את החסימה על שול הדרך מימין והמשיכו בנהיגה מהירה ופרועה. ניידת נוספת החלה אף היא ליסוע בעקבות הנאשמים.

הנאשמים המשיכו להימלט מהשוטרים בנסיעה מהירה תוך שעברו מנתיב לנתיב בעוד כלי רכב נוספים נוסעים בכביש וחלקם אף נאלצו לבלום על מנת להימנע מפגיעה של הנאשמים ברכבם. כל אותה שתי ניידות נסעו בעקבות הנאשמים תוך שכורזים להם לעצור ללא הואיל.

הנאשמים המשיכו ונסעו באופן זה דרך מנהרת ארזים, וכשיצאו ממנה נתקלו במחסום משטרת נוסף אותו הציבה שוטרת. הנאשמים נסעו בנתיב השמאלי עליו עמדה השוטרת אשר צעקה לעברם לעצור אך הם לא עשו כן והמשיכו בנסיעה מהירה לעברה עד אשר נאלצה לקפוץ הצידה על מנת שלא להידרס על ידי הנאשמים בעת שפרצו את המחסום.

4. הנאשמים המשיכו בנסיעה באותו האופן עוד זמן מה, עד אשר אחד השוטרים הצליח להתקרב אליהם עם הניידת בה נהג כך שנצמד אל רכבם משמאל במטרה לגרום להם לעצור את הרכב. הנאשמים לא עצרו אלא המשיכו בנסיעה מהירה והתנגשו בניידת של אותו שוטר פעמיים, עד שהשוטר איבד שליטה על הניידת והתנגש במעקה הבטיחות. הנאשמים אף הם התנגשו במעקה הבטיחות והרכב בו נהגו נעצר.

בשלב זה יצאו הנאשמים מהרכב בניסיון להימלט מהמקום. כשיצא הנאשם האחר מהרכב אחז בידו סכין. הנאשמים נעצרו עם יציאתם מהרכב.

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרמו לשוטר כאבי גב ובברך שמאל ובכף יד ימין אשר הצריכו טיפול רפואי.

ראיות לכאורה

5. **ב"כ המשיב** לא חלקה על קיומן של ראיות לכאורה לעבירות של גניבת הרכב, החזקת מכשירי פריצה, ושהייה בלתי חוקית. באשר לעבירות הקשורות במרדף, לא חלקה על עצם קיומו ועל נוכחותו של המשיב ברכב אלא חלקה אך על רצונו של המשיב להיות חלק מהנהיגה הפוזת ועל ההבנה שלו מראש כשהוא נכנס לנהיגה זו.

ב"כ המבקשת הפנתה בהקשר זה לפסיקת בית המשפט העליון ממנה עולה לטענתה כי חובה על המשיב בנסיבות של מרדף כדוגמת הנוכחי להוכיח שהוא לא שותף. כאן לטענתה לא רק שהמשיב לא הרים את הנטל שהוא לא מעורב אלא להיפך. מקיומן של הקלטות עם שאדי עלאן שהיה כנראה ברכב המוביל עולה שהמשיב לא רק מרכזי בגניבת האופנוע אלא גם באופן הנהיגה.

לטענת ב"כ המשיב יש להיזהר מייחוס עבירות ההמשך אך מכוח נוכחות של השותף לעבירה המקורית. כאן בא המשיב מתוך כוונה לגנוב רכב וחלק מעבירה זו היא הסעתו ממקום הגניבה לשטחים. לטענתה רצונו של המשיב המשתמע מכללל הוא דווקא כי הנהג ינהג כדי שלא "יעלו עליו". לטענתה בנקודת הזמן הזו כשהנהג מחליט לנהוג בפראות שהיא קיצונית צריכה להיות הבנה מראש של המשיב, הסכמה להיות בסיטואציה הזו וראייה שהוא חלק מהנהיגה הזו ואמירותיו אליהן הפנתה ב"כ המבקשת אינן ראיות לכאורה לכך. לפחות לא לכך שהוא שותף מלא לנהיגה הפוזת.

לטענת ב"כ המשיב לא נערכה חקירה מעמיקה בנוגע לעבירת הנהיגה בכל הנוגע למשיב. הנאשם הנוסף לא נשאל בעניין זה ואילו המשיב עצמו לא זו בלבד ששלל מעורבותו בנהיגה אלא שאף אמר יותר מפעם אחת כי ביקש מהנאשם הנוסף לעצור את הרכב.

הכרעה

6. ההלכה היא כי ניתן להטיל אחריות גם על הנוסע ברכב, ולא רק על הנהג, בגין שותפות במרדף ותוצאותיו. בנסיבות שבהן נוכחותו של הנוסע ברכב אינה מקרית וכאשר היה שותף לניסיון לברוח מהשוטרים, הנטל להראות כי הסתייג ממעשי הנהג ואף ניסה למנעם מוטל על הנוסע (ר' ע"פ 7632/05 **ג'ומעה אל אטרש נ. מדינת ישראל**; בבש"פ 2891/04 **מדינת ישראל נ. חליל חואלד**).

בענייננו תמליל ההתקשרות בין המשיב לבין שאדי עלאן מלמד כי המשיב לא רק מכון את הנהג במהלך הנסיעה, לרבות בהקשר של רמזור אדום ונסיעה בטבעיות, אלא שותף לכאורה לבריחה. לאחר שהוא מספר לשאדי כי המשטרה רודפת אחריהם ושאדי שואל **"מה תעשה?"** הוא מספר כי עשו להם מחסום והם ברחו ועכשו רודפים אחריהם. בהמשך כששאדי אומר לו **"תיכנס לרמלה, לאיזה מקום"** הוא עונה **"לכל מקום, יאללה"**.

המשיב בחקירותיו אמנם אומר כי כשהחל הנאשם הנוסף בנהיגה הוא פחד וביקש ממנו לעצור. עם זאת, לא זו בלבד שאמירה זו אינה מתיישבת עם התמליל האמור המלמד לכאורה על רצון לברוח גם של המשיב אלא שגרסתו של המשיב היא כי עלה על הרכב לאחר שביקש לעצור טרמפ והנאשם הנוסף עצר לו, כך שנוכחותו ברכב הייתה לחלוטין מקרית. הוא מכחיש לא רק כל מעורבות בגניבת הרכב והיכרות עם הנאשם הנוסף אלא גם את כל הקשר הטלפוני עם שאדי עלאן. המשקל שניתן אפוא לייחס לדבריו בכל הנוגע לדברים שאמר לנאשם הנוסף בזמן הנהיגה הוא בהתאם.

לנוכח כל האמור סבורה אני כי קיימת תשתית ראייתית לכאורה גם לעבירות הקשורות במרדף.

עילת מעצר וחלופת מעצר

7. המשיב הוא תושב שטחים והמעשה המיוחס לו, ואשר קיימת לו תשתית ראייתית לכאורה, היא של מעשה מתוכנן בחבורה. קיים בנסיבות הן חשש להימלטות מאימת הדין והן סיכון לחזרה על המעשים.

תסקיר שהוזמן לבקשת ב"כ המשיב לא בא בהמלצה להורות על השחרור. חלופה אחת שהוצעה של מעצר בבית המשפחה בבית לחם נדחתה על ידי שירות המבחן לאור מיקומה ואילו חלופה נוספת של מעצר בית בגילה נדחתה בהיעדר מפקחים מספקים, זאת מעבר לכך שמדובר בחלופה בתחומי ישראל ואילו המשיב תושב שטחים.

8. **לטענת ב"כ המשיב** מדובר באדם צעיר מאוד ללא עבר פלילי, אשר המסוכנות הנשקפת ממנו אינה גבוהה, והוא לא היה דומיננטי בסיפור. ב"כ המשיב הציעה, כי בנוסף למעצר בית בבית לחם יפקיד המשיב סך של 50,000 ₪ בקופת בית המשפט, ואף יתייצב פעם או פעמיים ביום בתחנת משטרה או במחסום, ולטענתה המכלול יבטיח לא רק את התייצבות המשיב אלא גם יאין את המסוכנות במידה מספקת שכן המשיב לא יוכל להרשות לעצמו הפסד של סכום כזה. לטענתה יהיה בכך גם כדי למתן את האפליה אל מול תושבי ישראל שבעניינם כן נבחנת שאלת החלופה.

לטענת ב"כ המבקשת מהראיות עולה כי המשיב היה דומיננטי מאוד, ומכתב האישום עולה כי אין המדובר במי שנקלע

במקרה לסיטואציה. רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב גבוהה מזו שקבע שירות המבחן אשר כפי הנראה לא ראה את כתב האישום המתוקן ובכל הנוגע למרדף התבסס על גרסתו השקרית של המשיב. באשר לחלופה נטען כי אין כל אפשרות לפקח על מעצר הבית לאור מיקומו ובחלופה המוצעת יש לכל היותר כדי להבטיח את התייצבותו של המשיב לדיונים. לטענתה לא ניתן במקרה הנוכחי ליתן כל אמן במשיב.

הכרעה

9. המשיב בן 22, תושב בית לחם, נעדר עבר פלילי. שירות המבחן העריך את רמת מסוכנותו כבינונית לאחר שהעריך כי מחד מבטא מודעות נמוכה באשר להתנהלותו בתקופה שקדמה למעצרו ומאידך סברת שירות המבחן היא כי לשהות במעצר לראשונה בחייו יש אפקט הרתעתי. שירות המבחן סבר כי בהיעדר חלופת מעצר אפקטיבית שיש בה כדי לצמצם את הסיכון הנשקף מהמשיב, אין מקום להמליץ על השחרור.

הצעת ב"כ המשיב להורות על שחרורו של המשיב לחלופה של מעצר בית בבית לחם אינה מעשית בהיעדר כל יכולת לפקח על מעצר הבית לאור מיקומו. השאלה היא האם ניתן להסתפק בעניינו של המשיב בתנאי של הפקדה כספית גבוהה. אכן ניתן כי יהיה בהפקדה כספית גבוהה כדי להבטיח את התייצבותו של המשיב לדיונים בעניינו. עם זאת, על אף היעדר עבר פלילי וגילו הצעיר של המשיב, ספק אם יהיה בהפקדה הכספית כדי למנוע הישנות המעשים וזאת בהיעדר כל פיקוח. גירסתו של המשיב לאורך כל הודעותיו היא הכחשה גורפת של מעורבות בפעילות עבריינית כלשהיא, ואף כאשר הוא מעומת עם תמלילי שיחותיו עם שאדי הוא עומד בהכחשתו. ההתרשמות העולה מכתב האישום ומחומר החקירה, לרבות ההודעות, איננה של היגררות תמימה אקראית לאירועים. בנסיבות אלו סבורה אני כי אין מנוס מלהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ט, 06 מאי 2019, בהעדר הצדדים.